

Ворона и рак. Русская народная сказка

Летела ворона по-над морем, смотрит — рак лезет; хап его и понесла в лес, чтобы, усевшись где-нибудь на ветке, хорошенько закусить. Видит рак, что приходится пропадать и говорит вороне: «Эй, ворóно, ворóно! Знав я твогó батька и твою матір — славні люди були!» — «Угу!» — ответила ворона, не раскрывая рта. «І братів і сестер твоїх знав, щó за добрі люди!» — «Угу!» — «Та вже хоч вони і гарні люди, а тобі не рівня. Мені здається, що й на світі нема розумнішого над тебе». — «Эге!» — крякнула ворона во весь рот и упустила рака в море.

Народные русские сказки А. Н. Афанасьева: В 3 т. — М.: Наука, 1984-1985.